

ROZSUĐOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **I.**, narodeného **X.**, bytom **Č.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/188/2009-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/188/2009-4 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne z 3. septembra 2009 číslo **X.** **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/188/2009-46, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 3. septembra 2009 číslo **X.**, ktorá podľa § 112 ods. 4 a § 263a ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa z 15. júla 2009 o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že podľa záverov posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Čadci z 28. júla

2009 nie je navrhovateľ invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa zistil, že navrhovateľ v priebehu konania nepredložil súdu novšie odborné lekárske nálezy, ktoré by diagnosticky hodnotili jeho zdravotný stav rozdielne od hodnotenia stavu druhostupňovým posudkovým lekárom v lekárskej správe z 25. januára 2010, teda nespochybnil ani posudkový záver, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádzal. Lekárske správy, ktoré navrhovateľ súdu doručil 25. novembra 2009 odporkyňa predložila druhostupňovému posudkovému lekárovi, ktorý sa s nimi vysporiadal v lekárskej správe z 25. januára 2010.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa s poukazom na § 250k ods. 1 OSP s tým, že navrhovateľ nebol úspešný a úspešná odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, že v súčasnosti sa jeho zdravotný stav zhoršuje a má zato, že zdravotný stav nebol analyzovaný v celom rozsahu, pričom jeho pracovný potenciál vzhľadom na zdravotný stav je minimálny.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 529/2006 Z.z., ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa

dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Podľa § 263a ods. 12 zákona o sociálnom poistení na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70 % a poberateľa čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je 50 %.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ je od roku 1994 čiastočne invalidný a za účinnosti zákona o sociálnom zabezpečení mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa považuje od 1. januára 2004 čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení za invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľ požiadal 15. júla 2009 o zvýšenie invalidného dôchodku a o nové posúdenie jeho zdravotného stavu s odôvodnením, že jeho zdravotný stav sa zhoršil.

Podľa záveru lekárskej správy MUDr. M., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Čadci z 30. júna 2004 navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou s 50 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Čiastočný invalidný dôchodok bol navrhovateľovi v zmysle § 263 ods. 6 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 18. júla 2006 naďalej vyplácaný v sume, v akej patril do dňa preskúmania invalidity.

Zdravotný stav navrhovateľa následne na základe žiadosti o zvýšenie čiastočného invalidného dôchodku z 15. júla 2009 posudzovala posudková komisia sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Čadci, ktorá v lekárskej správe z 28. júla 2009 dospela k záveru, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona

o sociálnom zabezpečení. K uvedeným záverom dospela po zhodnotení ortopedického a oftalmologického vyšetrenia a príslušnej zdravotnej dokumentácie.

Ochrana poberateľov čiastočných invalidných dôchodkov, priznaných podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, zakotvená v § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení spočíva v tom, že v prípade žiadosti o priznanie invalidného dôchodku podľa tohto zákona (teda žiadosti o vyšší dôchodok z titulu zvýšenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 50%), podanej po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263a ods. 1,2 citovaného zákona, invalidita musí byť posúdená podľa § 71 zákona o sociálnom poistení a súčasne musí byť posúdené aj trvanie čiastočnej invalidity podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 (podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení).

V danom prípade odporkyňa nevykonala dokazovanie o posúdenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa podľa § 71 zákona o sociálnom poistení. Posudková komisia sociálneho zabezpečenia v posudku z 28. júla 2009 posúdila trvanie invalidity len podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Postup odporkyne pri rozhodovaní o nároku na navrhovateľa na invalidný dôchodok preto nezodpovedal § 263 ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Odvolaací súd preto v dôsledku neúplného zistenia skutočného stavu vecí napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 3. septembra 2009, číslo X. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doplniť dokazovanie o posúdenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou podľa § 71 zákona o sociálnom poistení, v rámci ktorého posudkový lekár posúdi aj trvanie invalidity podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení. Až po takto vykonanom dokazovaní môže odporkyňa rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 zákona o sociálnom poistení a v prípade, že taký nárok vznikne, rozhodne aj o súbehu dávok v súlade s § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Účastníkom odvolací súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 a § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a ods. 2 OSP, lebo navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová